

þíður

Fjórði fundur um hugsanlegt framboð til Alþingis
Hótel Vík 27. nóvember 1982
Kristín Jónsdóttir
Melbæ 28
110 Reykjavík

Mér var falið ~~þóttum við~~ að vera með stuttan inngang að umræðu um hugsanlegt framboð til Alþingis í vor. Þóttum við ófengilegum tilgangum og ófengilegum tilgangum.

Ég vil varpa fram nokkrum þeirra spurninga sem konur hafa verið að ræða sín í milli í tengslum við vœtanlegar þingkosningar. Borgarstjórnarkosningarnar sl. vor voru hugsaðar sem tímabundin pólitisk aðgerð til að vekja athygli á stöðu kvenna. Sú aðgerð heppnaðist vel – spurning er hvort slík aðgerð heppnist einnig í alþingiskosningum.

Ég hef trú á því að ef boðið verður fram þá munum við fá að minnsta kosti tvær eða fleiri konur á þing. En spurningin er hvort þeirri orku sem færi í kosningabaráttuna væri betur varið á annan hátt.

Myndu þingkonur okkar fá einhverju áorkað? Vaxandi atvinnuleysi hefur áhrif á atvinnuöryggi kvenna. Það hefur margsýnt sig að á atvinnuleysistínum er konum beint inn á heimilin aftur. Á slíkum tínum er gott að hafa öruggan málsvara á Alþingi. Aðrar spryja hvort femínsk sjónarmið skipti eins miklu máli í landsmálapolítíkinni og í borgarstjórn. Vísad er til málaflokka eins og hafnargerð, togarakaup og vegaframkvæmdir í því sambandi. Aðrar minna á að öll mál eru kvennamál.

Hvað með herstöðvarmálið? Við verðum að vera viðbúnar því að taka skýra afstöðu í því máli. Hvaða afleiðingar hefur það í för með sér fyrir hreyfinguna? Getum við sætt okkur við almennt orðalag um friðarmál- eða eiga eftir að heyrast fleiri hurðaskellir?

Því er ekki að leyna að undanfarið hafa heyrst óánægjuraddir um að félagskonur séu ekki nógu virkar í starfi. Það séu fáar hendur sem framkvæmi mest alla vinnu. Bæði hvað varðar vinnuframlag hér á Víkinni- við útgáfa á blaðinu – í bakhópum um borgarmálin o.s.frv.

Hörðust andstaðan gegn framboði virðist vera frá þeim konum sem starfa mest í borgarmálunum. Þeim finnst konur ekki taka nægan þátt í þeirri vinnu. Lái þeim hver sem vill.

Við verðum líka að hafa í huga að reynsla flestra frjálsra félagasamtaka sýnir að það eru hæðir og lægðir í starfseminni og fólk er misaktíft. Sumir leggja mikla vinnu af mörkum í ákveðinn tíma en taka sér síðan hvíld áður en næsta törn tekur við.

Konur búa líka við mismunandi heimilisaðstæður, þær vinna mismikið úti og hafa því mismikinn frítíma. Flestar ykkar hafa upplifað þessa sektarkennd yfir því að vera ekki nógu mikið á Víkinni. En við verðum að gæta þess að gera ekki of miklar kröfur hver til annarrar.

Það ber einnig að hafa í huga stjórnarskrármálið. Ef það kemst í höfn fyrir næstu kosningar – sem er mjög sennilegt- þá verður kosið aftur innan þriggja mánaða. Erum við reiðubúnar að fara út í tvennar kosningar á svo stuttum tíma? Er hugsanlegt að taka bara þátt í þeirri seinni?

Það sem liggar fyrir fundinum hér í dag er að vega og meta rök með og á móti því að fara í alþingiskosningar.

Eitt þarf að vera ljóst. Ef við göngum til kosninga þá fylgir því gífurleg vinna. Erum við allar reiðubúnar til að leggja þá vinnu á okkur? Svari hver fyrir sig.